

الکلمات العربیه الی المرحوم مد کاظم مظفر کرمانی
 الکلمات الفارسیه الی الحاج علی الزانی الکرمانی
 ۱ بین امی عالتر بان عفتک ریمه
 عین العمه اولادشوف دسج المس
 ۲ یا خویه خلیفک عالغیره عاری
 امقل ایضی ادماک والحق ذری
 روحی بکت ویاک والخدم ساری
 ۳ امشی ودر العین بالخاصه
 من رفتم تو ماندی ایمن غمناک
 شستین بخون جسم تراکتی بشد خاک
 روحم ولی مانده برت باقلب صدجاک
 ۴ رفتم ولیکن یا خایا شمر غدار
 ادری ابرم مسوم جیدای تکیع
 واصواب مکیل مارفا ملکف مطلق
 ۵ ایندک السهم یحیی کلای تلوع
 ستمه ابصیر احشای تاره سیر
 ۶ آد تیر مسوم از جفای کافا آمد
 از رو بوییت آمد از یکت در آمد
 زاد کاشی ای با وفا محرم سر آمد
 ۷ ستمی بقلب من شد گشم گرفتار
 بین امی ادری الخیل هشیما صدر
 او بیدی علی الترابان وسدت نحرک
 یا خویه وایمشی حیرنی امرک
 ۸ لایق امراک مار غصبا علی
 دالم ز ستم اسبها ای نا امید
 شد قطع قطع جسم تو من دل بریدم
 ۹ از تو و برخاک بلا هست بدیدم
 رفتم ز سویت یا خایا یاور یار
 غصبا علی یحیی عالغیره عفتک
 والجر لو ما بیان یفطنج حببتک
 ما حیانت امی الصوامتکوع امتک
 ۱۰ نوب الطی متی اولوب اشک بدید
 رفتم ز کویت یا خایا قوم عدوان
 پیشانی دالم بکت ای نور حیا

۱ گراو بنود کی سیدم محزون بالان
 رفتم ولی بی اکر منی علی حدار
 ۲ ای حاله غصبت یحیی علیک مشیه
 بین امی منزویه وار ملکیت
 ۳ ایجدد عهد ویاک راده استکینه
 ۴ ما نغها صرب الصو وای آل امید
 بانام ظالم رفتم ای نور زنده خید
 غارت شد آن خیده های ما برادر
 ۵ فان دخترت سکینه از جور ستمار
 بن تازیانه او خورد با شرم خونبار
 ۶ بین امی من اعداک اردشتمک
 او مثل السهم یحیی امر دلیک
 ۷ وانجرحت امی الطوک زکبت ملک
 کلی احترک من نار وسته الحفی
 ۸ دارم شکایتها بی از شمانت
 ز ستم بگویم آه و غم آید بجانت
 ۹ مخرج شد جسم علیل ناتوانت
 از آن غل زنجیل کتی با حال تبدا
 ۱۰ لو طفل منی الجور تظنی اعیونه
 من علی الدائم ایطیع منی یجود
 من عومنی میلوه وایر کتونه
 ۱۱ بالخیر رانه ایلوم منی عالوطیه
 گر طفلی از ما بر زمین افتد ز هجران
 از نا قیه بریان ز ستمی در آن بیابان
 ۱۲ جای تکی میزنند شی ای حیی جان
 بالخیر رانه می شود او مظلوم رار
 ۱۳ بین امی یا هی اراون واصبر علیها
 اشحال الحکم لوراح مزها ولیها
 ۱۴ او طبت الکوفه ایلون بین امی بیها
 اصواب الشمانه اصواب عدله خفی
 ۱۵ بر گو کد امی جورها آسان بر ایم
 میا شد ای سبط بلای تا بر نمانیم
 ۱۶ در کوفه و شام ای حیی مه لقائیم
 دای شمانتها سیدم منی ز ابرار

وَأَمَّا عَلَيْهَا الْحَيُّ يُغْفِرُ حَفِيزًا
وَالنَّايِبَاتِ ابْنَارُ رُوحِي سَلَمَهَا
يَبْنِي أَيْ طَبَقَ السَّامَ مَا لَمْ يَشَدَّ مِنْهَا
وَأَفْتَحَ كَبَلِ السَّامَ رَيْتَ الْمَبْنِيَّةِ ١٧

خوابها از کجا آید ز بهر من در این راه
چو ز صفا دیدم بسی بعد از توانشاه
در شام و یونان نام از دل باد صد آه
ای کاشی من میزدم ای فرزنده مختار ١٨

بیت ای صَوِّطِ الْبَيْدِ صُنْعِي لَا لَمْ
بیت ای ذَاكَ الْكَلْبُونِ لَا مَعْنَى الْأَعْلَمِ
صَوِّطِ ابْنِ هِنْدَةَ الْبَيْدِ تَحْرُكُ تَوْكَمِ
رَيْتَكَ ابْنُ شَوْفِ ابْنِ صَارِ وَشَجَارِ لَيْلِ ١٩

دانی چها دیدم بست من از زمانه
قدم نهاده گشت از آن تا زمانه
کاظم المظفر شاهنشاهی الدرعخانه
بهرم خراسانی روز او گشته شب تار ٢٠

وَأَصَوَابُ فَوْكٍ وَأَصَوَابُ مَا فِي بَطْنِي
ابْقِيَةِ الْبَارِي رَضِيَتْ وَالْبَارِي رَضِيَتْ
وَالْهَيْتُ وَعَدَ الْبَيْدِ وَاعْدَى رَمِي
وَأَمِنْ الْبَيْدِ رَيْتَ وَأَصَوَابِي رَمِي ٢١